

[Kjærulff-Schmidt.]

vidsthed og den økonomiske realitetssans, som er helt nødvendige grundelementer inden for byggeriet.

Nu står så regeringen i den situation, som fremskridtspartiet har advaret imod igennem flere år. Man står i den valgsituation, hvor man må gøre op: vil man fortsætte med at følge tilskudsvejen uanset prisen, eller vil man nu sætte grænser for, hvor langt skatteyderne skal tvinges til at støtte underskudsforetagenderne, og så tage de konkurser og tvangsauktioner, der så vil komme?

Der føres jo, det ved vi, nogle forhandlinger mellem en række partier. De finder desværre sted under sådanne former, at hverken folketinget eller byggeindustrien for slet ikke at tale om lejerne i det sociale boligbyggeri har nogen som helst mulighed for at følge dem. Jeg deler faktisk forespørgserens karakteristik af den måde, hvorpå forhandlingerne foregår. Men vi ved dog, fordi det viste hr. Knud Damgaards udtalelser i går i tv, at i hvert tilfælde regeringen og socialdemokratiet vil fortsætte subsidieringspolitikken helt ud i det absurde. Jeg må derfor opfordre de andre partier i forhandlingerne til at sige nej til at følge socialdemokraterne den vej.

Hvad ville der egentlig ske, hvis et folketingsflertal siger nej til øget tilskud til boligselskaberne? Og hvad ville der egentlig ske, hvis huslejeboykotten bliver effektiv, hvis lejerne står fast på at sige nej til de store huslejstigninger? Der vil ske det, at en række selskaber ikke kan opfylde deres økonomiske forpligtelser og vil gå fallit, og en række almennyttige ejendomme vil gå på tvangsauktion. Det er indlysende, at tvangsauktioner over almennyttige ejendomme vil betyde en økonomisk sanering, hvor ejendommene overtages til priser, der er væsentlig lavere end de alt for store opførelses- og finansieringsudgifter, der har nødvendiggjort tvangsauktionen. Det er også indlysende, at sådanne overtagelser aldrig vil føre til lejeforhøjelser, det forhindrer lejelovens § 35. Derimod er det oplagt, at tvangsauktionskøberne, hvad enten det så er beboerne selv, der går sammen og køber, eller det er pengeinstitutter, forsikringsselskaber eller andre, der overtager ejendommene, vil være i stand til efter den økonomiske sanering, som tvangsauktionen er, at nedsætte huslejerne til et rimeligt og socialt forsvarligt niveau, som sikrer,

at lejlighederne også i nybyggeriet kan lejes ud.

Vi har set, at i den kampagne, som sociale boligselskaber fører for at få større tilskud fra skatteyderne, bruges det argument ofte, at hvis ikke folketinget fortsætter ambulancetjenesten, ville det føre til tvangsauktioner, som ville kaste tusinder af mennesker på gaden, eller det ville føre til, at tusinder af mennesker blev udsat for højere huslejer. Men det må slås fast, at det er helt forkert. Det fremgår bl. a. af det svar, som boligministeren gav på et spørgsmål i sidste samling, det er Folketingstidende sp. 11511. Det bør slås fast igen og igen, at der er ikke en eneste lejer i socialt boligbyggeri, der vil blive sagt op, hvis sociale boligselskaber går konkurs. Det bør også slås fast igen og igen, at huslejerne ikke vil stige, men vil falde i det almennyttige byggeri, hvis nogle af disse ejendomme går på tvangsauktion.

Fremskridtspartiet forstår den harme, der har bredt sig hos lejerne i det almennyttige byggeri. De sociale boligselskaber har ikke ærligt orienteret lejerne om de ændrede driftsstøtteordninger og aftrapningen af rentesikringsordningen. Det er en af årsagerne til, at fremskridtspartiet har stillet lovforslag om varedokumentation ved udlejning af almennyttige boliger. Når mennesker køber ejerbolig, kan de nøjagtigt beregne, hvordan deres boligudgifter bliver år for år. Den sidste tid viser, at de sociale boligselskaber har bondefanget tusindvis af lejere ved ikke på forhånd at oplyse, hvordan huslejeudviklingen ville blive ved afviklingen af de offentlige støtteordninger.

Fremskridtspartiet har også stillet forslag om adgang til indførelse af ejerboliger i det almennyttige byggeri. Det er jo nogle tanker, som vi ikke står alene med. Vi mener, det vil skabe langt større tryghed for beboerne, og det vil også i den aktuelle situation kunne afhjælpe en stor del af de økonomiske vanskeligheder, som boligselskaberne befinder sig i. Jeg håber, at de partier, som er enige om princippet i at indføre ejerboliger i denne sektor, vil være med til at få taget nogle konkrete beslutninger i denne folketingssamling.

Dernæst vil jeg sige til boligministeren, at tiden nok nu må være inde til at få indført en regel svarende til lejelovens § 35 for det almennyttige byggeri. § 35 i lejeloven giver lejere i det private byggeri adgang til at få lejen nedsat, hvis den af boligretten skønnes at over-